

sekvensændringer som følge af afskrivningsloven samt ændringer af ejendomsavancebeskatningsloven m.m.) gøres reglerne om beskatning af avance indvundet i anledning af modtagelsen af en forsikrings- eller erstatningssum parallelle i afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven. Efter de gældende regler har den skattepligtige en række muligheder for under visse vilkår at vælge udskydelse af avancebeskatningen i forbindelse med genopførelse m.v. af de skaderamte bygninger. Med forslaget er udgangspunktet derimod automatisk succession i forbindelse med genopførelse af de skaderamte bygninger ved modtagelse af en forsikrings- eller erstatningssum. Successionen indebærer, at afskrivninger og afskrivningsgrundlag uanset den skete skade videreføres og ikke påvirkes af de til genopførelsen anvendte beløb. Successionen gælder tillige efter ejendomsavancebeskatningsloven. Hvis vilkårene for genopførelse eller genanskaffelse ikke opfyldes, skal der i stedet ske avancebeskatning af de modtagne beløb. Den foreslåede parallelitet mellem avancebeskatningsreglerne i afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven indebærer en forenkling af systemet. Samtidig er denne parallelitet begrundet i den foreslåede adgang til fradrag for tab ved salg af afskrivningsberettigede bygninger og installationer.

Efter en bestemmelse i den gældende afskrivningslov - § 29 C, stk. 1 - kan den skattepligtige ved afskrivning på en bygning, der er opført på lejet grund, samt fast ejendom, hvorpå der hviler en hjemfaldsforpligtelse eller anden forpligtelse af lignende art, fravige de almindelige regler om bygningsafskrivning i den gældende lovs afsnit IV. Afskrivningen foretages i så fald med hjemmel i statsskattelovens § 6, litra a.

Denne valgfrihed bortfalder efter forslaget, idet skattepligtige, der kan afskrive på bygninger efter lovforslagets almindelige regler, skal benytte disse regler. Skattepligtige, der ikke kan afskrive efter de almindelige regler, kan efter forslaget i stedet benytte de foreslåede særlige regler, der lovfæster den hidtidige praksis med hjemmel i statsskattelovens § 6, litra a. Dog foreslås det, at adgangen til afskrivning på bygninger og ejendomme, der benyttes til beboelse eller ikke-erhvervsmæssige formål, bortfalder, når hjemfaldspligt er påtaget eller lejemålet indgået i indkomståret 1999 eller senere. Der foreslås desuden nogle mindre justeringer.

Reglerne om den skattemæssige behandling af dræningsanlæg og jordfaste dele af markvandingsanlæg på jordbrugsbedrifter foreslås væsentligt ændret.

Efter de gældende regler kan afskrivning på dræ-

ningsanlæg på jordbrugsbedrifter foretages med indtil 10 pct. årligt fra og med anskaffelsesåret. Fortjenesten ved salg af dræningsanlæg beskattes efter de gældende regler. Udgifter til markvandingsanlæg kan vælges afskrevet efter afskrivningslovens § 18 som bygningsaccessorier, som grundforbedring over 10 år eller over en til vandindvindingsperioden svarende årække, hvis retten til vandindvinding er begrænset.

Det foreslås i stedet, at udgift afholdt til opførelse af dræningsanlæg og jordfaste dele af markvandingsanlæg afskrives med indtil 20 pct. årligt. Til »opførelse« henregnes dels nyopførelse af anlæg, dels renovering og forbedring af et bestående anlæg. Afskrivningen påbegyndes efter forslaget i det indkomstår, hvori anlægget er færdiggjort og benyttes erhvervsmæssigt.

Det foreslås samtidig, at erhververen af en ejendom, hvorpå der findes et anlæg, der ikke er afskrevet fuldt ud, indtræder i sælgerens skattemæssige stilling vedrørende afskrivningerne. Dette indebærer, at erhververen kan fortsætte afskrivningerne for den del af udgiften, der endnu ikke er afskrevet af sælgeren. Erhververen skal herved anvende den af sælgeren afholdte udgift som afskrivningsgrundlag.

Som en følge af, at erhververen efter forslaget således succederer i overdragerens skattemæssige stilling vedrørende afskrivningerne, foreslås det, at genvundne afskrivninger ved salg af anlæg ikke længere beskattes.

Forslagets kapitel 4 indeholder bestemmelser om forskudsafskrivning på driftsmidler og på skibe. Kapitlet indeholder således bestemmelser, der stammer fra den gældende lovs afsnit IV A om forskudsafskrivning på visse anskaffelser af maskiner m.v. og bestemmelser fra den gældende lovs §§ 14 - 17 om forskudsafskrivning på skibe.

Efter de foreslåede regler er adgangen til at foretage forskudsafskrivning på bygninger m.v. *ikke* videreført. Der kan fremover således alene ske forskudsafskrivning på driftsmidler og skibe. Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der kan ske forskudsafskrivning på en bygning m.v. med i alt 30 pct. af den del af anskaffelsessummen, der overstiger 700.000 kr., når der efter det almindelige afskrivningsforløb kun kan ske afskrivning med indtil 4 pct. årligt af anskaffelsessummen.

Det foreslås som led i forenklingsbestræbelserne, at bestemmelserne om forskudsafskrivning harmoniseres, således at der vil gælde samme regler, hvad enten det er driftsmidler eller skibe, der skal forskudsafskrives. Efter de gældende regler er der særlige regler for forskudsafskrivning på skibe. Harmoniseringen fore-